

ΜΗΝΥΜΑ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΩΝ 2016

« Αὐτὸς ἐνηνθρώπησεν, ἵνα ἡμεῖς θεοποιηθῶμεν»

Ἀγαπητοὶ Πατέρες καὶ Ἀδελφοί· τέκνα ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά·

Ἡ ΓΕΝΝΗΣΗ τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ στὸν κόσμο, στὴν Βηθλεὲμ τῆς Ἰουδαίας, πρὶν ἀπὸ εἴκοσι αἰῶνες, σήμανε τὴν Ἐνανθρώπηση τοῦ Θεοῦ Λόγου καὶ τὴν φανέρωση τοῦ Θεοῦ στὴν γῆ: «Θεὸς ἐφανερώθη ἐν σαρκί» (Α΄ Τιμ. γ΄ 16). Ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ ἐμφανίσθηκε μὲ Σάρκα, ὡς Θεάνθρωπος, γιὰ νὰ μᾶς ἐπαναφέρει στὴν θεία ζωὴ, ἀπὸ ὅπου ἐξεπέσαμε.

Σαρκώθηκε ὁ Χριστὸς, στὸ ἀσύλληπτο μέγεθος τῆς Ἀγάπης Του, γιὰ νὰ θεωθεῖ ὁ ἄνθρωπος: «Ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ υἱὸς ἀνθρώπου γέγονεν», τονίζει ὁ Μέγας Ἀθανάσιος, «ἵνα οἱ υἱοὶ τοῦ ἀνθρώπου, τοὔτέστι τοῦ Ἀδάμ, υἱοὶ Θεοῦ γένωνται».

Ὅσοι δέχθηκαν τὴν θεία Φανέρωση μὲ πίστη, ὁ Κύριός μας «ἔδωκεν αὐτοῖς ἐξουσίαν τέκνα Θεοῦ γενέσθαι» (Ἰωάν. α΄ 12). Ἡ θεία υἰοθεσία ἀποτελεῖ τὸ μεγαλύτερο ἀξίωμα καὶ τὴν μεγαλύτερη ἀξία γιὰ τὸν πιστὸ ἄνθρωπο, ὁ ὁποῖος εἶναι πλέον τέκνο κατὰ χάριν τοῦ Ὑψίστου, Παντοδυνάμου καὶ Ἀθανάτου Θεοῦ!

Ὁ ἄνθρωπος πλάσθηκε ὡς γνωστὸν ἐξ ἀρχῆς «κατ' εἰκόνα Θεοῦ», ἀλλὰ ἐφθάρη καὶ ἀπώλεσε τὴν βασιλικὴν χάριν καὶ διέστρεψε τὴν υἱικὴ πρὸς τὸν Θεὸ Πατέρα σχέση. Ὅμως, μὲ τὴν Γέννηση τοῦ Χριστοῦ θεώθηκε, ἐφ' ὅσον ἐνώθηκε μὲ τὴν Σάρκα τοῦ Ἰησοῦ καὶ ἐνσωματώθηκε στὴν Ἐκκλησία Του, τῆς ὁποίας ὁ Χριστὸς εἶναι Κεφαλή.

Στὸ Θεανθρώπινο Σῶμα τῆς Ἐκκλησίας δόθηκε ὅλη ἡ Χάρις τῆς Τριαδικῆς Θεότητος, ἡ ὁποία σώζει ἀπὸ τὴν ἁμαρτία, ἀναγεννᾷ, ἀγιάζει καὶ θεώνει τὸν ἄνθρωπο.

ΣΤΟΝ καθένα ὅμως ἀπὸ ἐμᾶς, ἡ Χάρις δίδεται «κατὰ τὸ μέτρον τῆς δωρεᾶς τοῦ Χριστοῦ» (Εφ. δ΄ 7). Ὁ Κύριος διανέμει τὴν Χάρις Του κατὰ τὸν «ἴδιον κόπον» μας (Α΄ Κορ. γ΄ 8) στὶς Ἀρετὲς καὶ τὰ Μυστήρια.

Μὲ τὸ ἅγιο Βάπτισμα ἐντασσόμαστε στὴν Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία καὶ μὲ τὴν Μετάληψη τοῦ Σώματος καὶ τοῦ Αἵματος τοῦ Χριστοῦ ἐνωνόμαστε μαζί Του καὶ μεταξύ μας. Γιὰ τὴν πραγματοποίηση τοῦ χαρισματοῦ αὐτοῦ δώρου, γιὰ τὴν διαφύλαξη καὶ αὔξησή του, χρειάζεται ὅπωςδήποτε καὶ ἡ δική μας προσφορά. Πρέπει νὰ ἐπιθυμεῖ ὁ ἄνθρωπος ἐλεύθερα τὴν θέωσή του. Μπορεῖ νὰ ἔλαβε τὴν χάρη τῆς θείας υἰοθεσίας, νὰ ἀπογράφηκε ὡς τέκνο Θεοῦ, ἀλλὰ ἔχει σημασία κατὰ πόσον ἐνεργοποίησε τὴν χάρη στὴν καθημερινή ζωὴ του.

Αὐτὸ σημαίνει, ὅτι ὀφείλουμε νὰ διεξάγουμε ἀγῶνα συνεχῆ κατὰ τοῦ κόσμου, τῆς σαρκὸς καὶ τοῦ διαβόλου, ποὺ ἀντιστρατεύονται στὴν θεία κλήση μας καὶ ἀγωνίζονται νὰ μᾶς αἰχμαλωτίσουν. Ἄς μὴ λησμονοῦμε, ὅτι ἡ Ἐκκλησία ἀπαρτίζεται ἀπὸ ἀγωνιστὲς καὶ μετανοοῦντες, ποὺ ποθοῦν ὄχι ἀπλῶς τὴν ἠθικὴ βελτίωσή τους, ἀλλὰ τὴν ἀγιότητα, τὴν κατὰ χάριν ἔνωση μὲ τὸν Θεό, τὴν θέωση!

ΧΡΕΙΑΖΕΤΑΙ λοιπὸν ἐνδυνάμωση ἢ πίστη καὶ ἡ ἀσταθὴς βούλησή μας, ὥστε νὰ ἀποκρούει τὴν ἐκπλήρωση τῶν ἀπατηλῶν καὶ ἐφαμάρτων ἀπολαύσεων, οἱ ὁποῖες μᾶς ἀπομακρύνουν ἀπὸ τὸ θεῖον Βρέφος. Θεία υἰοθεσία καὶ ικανοποίηση ἀμαρτωλῶν ἐπιθυμιῶν δὲν συμβιβάζονται.

Πῶς ὅμως θὰ παραμείνουμε στὴν εὐλογημένη κατάσταση τῆς θείας υἰοθεσίας καὶ θὰ διαφύγουμε τὴν πίεση τῶν κακῶν λογισμῶν, οἱ ὁποῖοι βομβίζουν συνεχῶς μέσα μας, μὲ σκοπὸ νὰ μᾶς ἐκτρέψουν ἀπὸ τὴν ὁδὸ τῆς σωτηρίας;

Καθοριστικὸ γεγονός ἀποτελεῖ ἡ διατήρηση τῆς ἐσωτερικῆς ἐγγύτητος μὲ τὸν Σωτῆρα Χριστό. Ἡ ζωντανὴ πίστη, ἡ ἀδιάλειπτη προσευχή, τὰ ἔργα τῆς ἀγάπης καὶ τοῦ ἐλέους, ἡ ὑπομονὴ στὶς δοκιμασίες καὶ τοὺς πειρασμούς, διαφυλάσσουν τὴν κοινωνία μαζί Του καὶ τὴν ἰσχυροποιοῦν. Ἡ μετάνοια, ἡ συγχώρηση, καὶ ἡ κατόπιν πνευματικῆς προετοιμασίας νηστείας καὶ ἐγκρατείας Κοινωνία τῶν Ἀχράντων Μυστηρίων, ζωοποιοῦν καὶ ἀνανεώνουν τὴν ἔνωση μὲ τὸν Χριστό.

Οἱ δὲ κακοὶ λογισμοὶ φυγαδεύονται μὲ ἰκεσία ἔντονη καὶ ἔμπονη στὸν Θεό, τὸν μόνον Ἐλευθερωτὴ. Ὁ γλυκύτατος Κύριος Ἰησοῦς Χριστός, ὅταν καλεῖται σὲ βοήθεια ἀπὸ τὸν ἄνθρωπο, τότε «διέρχεται εἰς τὰ κρύφια τῆς ψυχῆς» καὶ διώχνει τὸν βαρὺ ζυγὸ καὶ τὴν πικρὴ δουλειὰ τῶν πονηρῶν λογισμῶν (Ἅγιος Μακάριος Αἰγύπτου).

Τέκνα ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά·

ΑΣ ἀναλογισθοῦμε ὅτι μακριὰ ἀπὸ τὸν Θεὸ καὶ τὴν ἁγία Ἐκκλησία Του, ἡ ὁποία διαφυλάσσει τὴν θεία διδασκαλία καὶ τὴν μέθοδο καθάρσεως καὶ ἀγιασμοῦ, ὑπάρχει μόνον ἡ πλάνη, ἡ ἀμαρτία, ἡ ἀπώλεια. Ἡ Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία μας, μὲ τὴν πνευματικὴ Παράδοσή της, μᾶς χειραγωγεῖ μέσω τῶν Ἁγίων της καὶ μέσω τῆς Ἱεραρχίας καὶ τῶν Πνευματικῶν πατέρων στὴν ὀρθὴ κατανόηση καὶ βίωση τῆς Πίστεως, ἀλλὰ καὶ στὴν ἐνσωμάτωση στὸν Σαρκωθέντα Λόγο. Ὅσοι στασιάζουν ἐναντὶ τῶν νομίμων καὶ κανονικῶν Ὁρθοδόξων Ποιμένων τους, αὐτοὶ διαταράσσουν τὴν θεία τάξη καὶ αὐτο-εγκλωβίζονται στὴν καταστροφικὴ πλάνη τοῦ ἰδίου θελήματος.

Εἴθε νὰ ζοῦμε μὲ ἀληθινὴ ἀνακαίνιση τῆς θείας υἰοθεσίας μας, μὲ ἔμπνευση καὶ ἐλπίδα γιὰ θεῖες ἀναβάσεις, γιὰ ἀγῶνες ἀρετῆς καὶ ἀγιότητος.

Εἴθε ὁ Γεννηθεὶς Κύριος Ἰησοῦς Χριστός, ὁ Σωτὴρας μας, νὰ μᾶς στερεώνει στὴν Ὁμολογία τῆς ὀρθῆς Πίστεως, μακριὰ ἀπὸ πλάνες καὶ αἱρέσεις, καὶ μάλιστα τὴν παναίρεση τοῦ Οἰκουμενισμοῦ, μακριὰ ἀπὸ δαιμονικὲς ἐπήρειες καὶ παγίδες, ἀπὸ τὴν ποικιλόμορφη ἀποστασία τῶν ἀποκαλυπτικῶν τούτων καιρῶν πού ζοῦμε.

Ἐπίσης δέ, εἴθε νὰ ἀποδιώχνει τοὺς κακοὺς λογισμοὺς τῆς αὐταρεσκείας καὶ πλεονεξίας, τῆς λαγνείας καὶ μισανθρωπίας, καὶ νὰ μᾶς χαρίσει τὴν αἰώνια ζωὴ καὶ σωτηρία. Ἀμήν!

Χριστοῦ Γέννησις 2016

Η ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ

Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος

† Ὁ Ἀθηνῶν ΚΑΛΛΙΝΙΚΟΣ

Τὰ Μέλη

† Ὁ Λαρίσης καὶ Πλαταμῶνος ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ

† Ὁ Εὐρίπου καὶ Εὐβοίας ΙΟΥΣΤΙΝΟΣ

† Ὁ Πειραιῶς καὶ Σαλαμῖνος ΓΕΡΟΝΤΙΟΣ

† Ὁ Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ

† Ὁ Θεσσαλονίκης ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ

† Ὁ Δημητριάδος ΦΩΤΙΟΣ

† Ὁ Τορόντο ΜΩΨΗΣ

† Ὁ Ἀμερικῆς ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ

† Ὁ Φιλίππων καὶ Μαρωνείας ΑΜΒΡΟΣΙΟΣ

† Ὁ Ὀρωποῦ καὶ Φυλῆς ΚΥΠΡΙΑΝΟΣ

† Ὁ Μεθώνης ΑΜΒΡΟΣΙΟΣ

† Ὁ Λούνης ΣΙΛΟΥΑΝΟΣ

† Ὁ Γαρδικίου ΚΛΗΜΗΣ

† Ὁ Ἴετνα καὶ Πόρτλαντ ΑΥΞΕΝΤΙΟΣ

† Ὁ Βρεσθένης ΘΕΟΔΟΣΙΟΣ

† Ὁ Θεουπόλεως ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΣ

ΑΚΡΙΒΕΣ ΑΝΤΙΓΡΑΦΟΝ

Ὁ Ἀρχιγραμματεὺς

† Ὁ Δημητριάδος ΦΩΤΙΟΣ